

[Poul Nødgaard]

Til fru Lone Møller vil jeg lige sige, at jeg forstod ikke rigtig det med orlovsordningerne: Dér går Socialdemokratiet ind for, at alle skal have lov til at tage orlov, uanset om der er brug for de mennesker på deres arbejdsplads. Det synspunkt har Socialdemokratiet da lov til at have, men derfor behøver man ikke dermed at sige, at vi skal være enige i det synspunkt. Jeg tror i hvert fald, at befolkningen, hvoraf nogle måske har ventet på en operation i årevis, har svært ved at forstå, at man sender alle sygeplejerskerne på orlov, alt imens folk skal vente i yderligere to, tre eller fire måneder, fordi der ikke er plejepersonale.

Men jeg har hørt noget om, at der er en masse svenske sygeplejersker på vej til Danmark. Det kan være, at sundhedsministeren kan svare på, om det er rigtigt. Det kunne da være interessant at få at vide, for så kan det være, at svenskerne kan løse nogle danske problemer, således som de før har gjort. Men det kan vi vel få at vide, når ministeren engang runder af, går jeg ud fra. Jeg kan se, at han skriver flittigt, således som han normalt gør, så det får vi sikkert et svar på.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal tolke hr. Poul Nødgaards svar til mig, for det fremgik absolut ikke af det, hr. Poul Nødgaard sagde, at det var hr. Poul Nødgaards opfattelse, at der skulle ske en forhandling mellem arbejdsgiverparten, som jo er et amt, og så de faglige organisationer om det, der skal være arbejdsvilkårene.

Det er jo den tradition, vi har i Danmark: at løn- og arbejdsvilkår fastlægges efter forhandlinger, og hvis den tradition skal brydes, vil der være nogle meget store problemer og en helt ny situation.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg tror, det er nødvendigt at præcisere de orlovsmønstre, vi har indført, for hr. Poul Nødgaard:

Uddannelsesorlov og sabbatorlov er frivillige ordninger, og så er der for forældre med børn under ni år mulighed for at få et halvt års orlov ekstra.

Det tror jeg ikke slukker lyset i hele Danmark eller lukker hver eneste arbejdsplads her i landet, og derfor kan vi ikke løse problemerne ved blot at sige, at det er det, der er årsagen. Og Socialdemokratiet ønsker ikke at tage én faggruppe ud og sige: I kan ikke benytte jer af de ordninger, som andre har fået ret til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu er jeg ikke skolelærer, men der er visse ting, som jeg mener er helt underforståede med hensyn til, om der skal være forhandlinger mellem parterne: Hvis fru Birgitte Husmark har hørt både undertegnede og andre Fremskridtsfolk tale om det her i Folketinget, vil det være klart for hende, at vi har den grundopfattelse, at Folketinget skal blande sig i meget lidt vedrørende forholdene på arbejdspladserne. Dér ser vi selvfølgelig gerne, at den enkelte arbejdsgiver, i dette tilfælde Amtsrådsforeningen, og lægernes og sygeplejerskernes organisationer klarer de ting, og at der bliver de forhandlinger, der skal være. Det er simpelt hen underforstået i et land som Danmark i 1994, hvor hele organisationsapparatet er så udbygget, som det er.

Når det er sagt, vil jeg lige sige til fru Lone Møller, at vi kan diskutere denne orlovsordning til hudløshed, og der er ingen grund til at blive ved med at forlænge debatten om den; på det punkt er vi noget uenige. Men det, jeg savner hos fru Lone Møller – det er muligt, at ministeren svarer på fru Lone Møllers vegne – er en forklaring på de kæmpestore problemer, som den syge del af befolkningen står i på grund af, at man har indført en sådan orlovsordning for de mennesker, der er så hårdt brug for på arbejdsmarkedet. Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på, men jeg ved godt, at det ikke kommer, for nu har fru Lone Møller været heroppe tre gange uden at have svaret mig konkret på det.

Det er et problem. Det er ikke, fordi Fremskridtspartiet ikke under sygeplejerskerne orlov ligesom alle andre mennesker. Vi synes bare, at der er et samfundsproblem, som de burde være med til at løse i den akutte situation, vi står i.